

Inventar, Lagre, Skibe, og at lignende Lempelser foretages for de Formuer under 200 000 Kr., der i 1926 ikke overstiger samme Formue i 1914.

Samme Flertals Ændringsforslag under Nr. 30 præciserer, hvilken Art særlige Tilfælde den i § 20 omhandlede Dispensationsret specielt skal anvendes paa.

Et *Mindretal* (Fr: Andersen [Holbæk A.], Einer Jensen, J. P. Jensen, Lundberg, Hans Nielsen og Trier) har fuldt ud kunnet slutte sig til Regeringens Forslag, da det ved sin Alsidighed paa den ene Side muliggør Ydelse af en højst nødvendig Støtte til de forskellige Erhverv, det være sig i By, paa Land eller paa Sø, og paa den anden Side ved sine forskelligartede Foranstaltninger — Laan, Garanti for Laan, Tilskud, Moratorium — rammer de forskellige Aarsager til Krisen, og hvor disse vanskeligt kan bekæmpes, gennem offentlige Arbejder søger at hindre Erhvervsløshedens og Arbejdsløshedens alvorlige Følger.

Mindretallet ønsker at slaa fast, at der ikke fra nogen Side i Udvalget er stillet Forslag om andre Hjælpeforanstaltninger end de af Regeringen oprindelig foreslaaede (dog bortset fra Ændringsforslag Nr. 22 og 23, som er tiltraadt af Regeringen), og man ser heri en Tilkendegivelse af, at Regeringen i sit Lovforslag har medtaget alt, der var praktisk gennemførligt. I den offentlige Diskussion, ved Forslagets 1ste Behandling og i Udvalget har imidlertid ogsaa som Bødemidler ved Krisen været nævnt 1) Nedsættelse af Afgifter, Takster og Skatter og 2) Told. Dette foranlediger Mindretallet til følgende Bemærkninger: Befolkningen i sin Helhed og Erhvervene i Særdeleshed er interesseret i, at den Balance i Statshusholdningen, der nu er opnaaet, ikke forstyrres. Herudfra kan Mindretallet erklære sig villigt til, saa snart yderligere Udgiftsnedsættelse end de paa Finanslovsforslaget allerede foretagne muliggør Nedsættelse af Skatter, at arbejde herfor. Hvad Taksterne for Jernbanernes Godsbefordring m. m. m. angaar,

kan Mindretallet henholde sig til Trafikministerens Udtalelser i Folketinget under Finanslovens 1ste Behandling. Med Hensyn til Toldforanstaltninger skal de almindelige Synspunkter ikke anføres her, men det skal kun paapeges, at det under Forhandlinger med Tekstilindustriens og Skotøjsindustriens Repræsentanter blev godtgjort, at selv den meget store Krisetold, Industrierne ønskede, i alt Fald ikke vilde kunne udelukke en dumpingagtig udenlandsk Konkurrence.

Men naar der ikke fra nogen Side er foreslaaet nye Foranstaltninger, følger heraf, at Oppositionspartierne kun har kunnet følge den *negative* Politik at beskære Regeringens Forslag saa meget som muligt. Den rundt omkring i Landet fra de forskellige Afskygninger af Venstrepartierne hævdede Opfattelse, at Staten intet kunde gøre for at formindske Krisens Omfang eller for at lindre dens Følger, har saaledes ogsaa vundet „Industriens Beskyttere“, det konservative Folkeparti. Naar dette Partis Repræsentanter vil forsvare denne sin Holdning — og navnlig Modstanden mod Tilskud til Industrien — ved Industriraadets som Bilag Nr. IV optrykte Skrivelse, skal nærværende Mindretal kun slaa fast, at Industriraadet i Fjor udtalte sig modsat, og at mange industridrivende og Haandværkere klart har udtalt, at de ikke er enige med Industriraadet i dets nuværende Stilling. Den negative Holdning viser sig for det konservative Folkeparti og Venstre deri, at de ganske stryger Afsnittene III—V i Lovforslaget lige saavel som I Afsnits § 6 og med Hensyn til Afsnit II gør Støtten til Landbruget saa godt som værdiløs. Disse Partier har ved at stryge Afsnit III vist, at de ønsker Krisen forøget med en Bygningskrise, og ved at stryge Afsnit IV, at de, hvor privat Arbejde ikke kan sættes i Gang, foretrækker, at Arbejderne gaar ledige og faar en karrig Understøttelse, fremfor at de beskæftiges med offentlige Arbejder. Naar de samme Partier gaar mod Afsnit V om Formueskatten, kunde dette betragtes som en naturlig Konsekvens af, at de gaar imod de offent-